

Amts 2den Valgkreds (D. Christensen) gif ind paa en mere almindelig Betragtning af Pensionsretten, hvori jeg ikke skal følge ham. Seg vil blot bemærke, at naar han jagde, at det skulde stride aldeles mod den Mening, der findes blandt Befolkningen i Almindelighed, at en Arbejdsgiver skulde have en vis Forpligtelse til at forsyge sine Arbejdere, saa forekommer dette mig just ikke at være Tilfældet. Er ikke Meningen snarere den, at man ønsker, at ogsaa private Arbejdsgivere skulde gjøre det? Der er bleven gjort en Sammenstilling mellem Statsjenerne og Paandværkerne; men det forekommer mig virkelig ikke, at man kan sige, at Meningen hos Befolkningen i det Hele skulde være den, at en Arbejdsgiver ikke skulde have nogen Forpligtelse til at forsyge den, der har været i hans Tjeneste. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) bemærkede fuldkommen rigtigt, at det har været Thingets Princip at indskrænke Antallet af de pensionsberettigede Embedsmænd. Dette Princip kan vistnok ogsaa være fuldkommen rigtigt, hvor der er Grund dertil; men jeg synes dog, at der ved Siden deraf ikke er det Ringeste i Veien for, at man, naar der indtræffer Tilfælde, hvor man virkelig synes, at Meget taler for at tilstaa Pensionsberettigelse, meget godt kan gaa ind derpaa, uden at bryde Principet, især naar der kun er Tale om saa faa Embedsmænd, som Tilfældet her er. Seg maa særlig fremhæve, at det virkelig ikke er Tilfældet, at de her oftere omtalte Fyrstipperses Stilling skulde blive behageligere, fordi de engang ere vante til Søen, og at de skulde befinde sig bedst paa dette Element. Seg tror ikke, at man paa denne Maade vænner sig til et saa anstrængende og for Helbreden overordenlig skadeligt Liv, som det er at ligge ude paa Søen omtrent hele Aaret rundt i alt Slags Veir. Der bør fordres en høj Grad af Paalidelighed og Dygtighed hos den Mand, der skal være Fører af et Fyrskib; der er saamange Tilfælde, hvor betydelige Værdier og Menneskeliv afhænge af det Blit, han har paa Sagen, og det, at bestemme, om man under Tegang skal forlade Stationen eller blive liggende, er virkelig i og for sig allerede et overmaade ansvarfuldt Qvern. Det forekommer mig saaledes, som der ogsaa er udtalt af adskillige Medlemmer her i Thinget, at disse Folk virkelig ere blandt dem, som man snarest burde forsyge i deres Alderdom, saa meget mere, som man ikke kan lade dem blive i deres Stilling til en mere fremrykket Alder. Sivret ombord i et Fyrskib kan ikke siges at være behageligt; det er opslidende ligesom hele Sømandslivet, og det gjælder maaste i en forpøjet Grad for disse Mænds Bedkommende, at de tidligere end Andre blive opslidte. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) bemærkede, at man jo kunde gaa en anden Vej, nemlig at søge til Nøgledagen for at faae bevilget en Understøttelse til dem. Ja, det er en Vej, som Ministeriet ganske

vist ogsaa snart kommer til at anvende for ikke saa ganske faa af de paagjældende Personers Bedkommende; men det er dog Noget, som ingenlunde er at anbefale som det Ønskeligste, og det er ogsaa Noget, som man i de senere Aar er kommet bort fra. Tidligere var det saa, at der ved de absolute Kongers Naade blev givet Understøttelse i saadanne Tilfælde; men i de sidste Aar har man jo fundet, at det var langt rimeligere at indføre visse Grændser, hvor der gives de Paagjældende en Ret. Seg maa derfor staadig anbefale Thinget, om det ikke alligevel, til Trods for de Bestræbelser, som det bestandig har gjort for at indskrænke de pensionsberettigede Embedsmænds Antal, vilde gjøre en Undtagelse fra dette Princip ved at tilstaa Pensionsberettigelse til en Del af disse Bestillingsmænd. Seg skal ikke nærmere gaa ind paa, hvorvidt Selvpensioneringsprincippet i og for sig er hensigtsmæssigt eller ikke; det er optaget her, fordi det er gjort gjældende for saa mange andre lignende Bestillingsmænds Bedkommende. Seg tror ikke, at man behøver at frygte for, at der absolut skulde opstaa nogen Ulempe derved, at nogle, ja endog kun saa af de Bestillingsmænd, paa hvem Selvpensioneringsstyret har fundet Anvendelse, senere erhverve kongelig Udnævnelse. De ville jo altsaa have erhvervet sig for deres fremrykkede Alder en vis Kapital, som i saa Tilfælde blot vilde supplere den Pension, som de senere ville faae. Noget Lignende er ogsaa Tilfældet for Embedsmænd i Almindelighed, idet de bidrage til deres Enters Pensionering. Seg skal altsaa med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til Thingets Velvilie.

Bouløffe: Saavel til den ærede Marineminister som til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) vil jeg sige, at jeg egentlig ikke har gjort nogen Indvending imod de Lønningsforhøielser, som her ere foreslaaede; jeg anstillede kun en Sammenligning imellem de Lønninger, der vare foreslaaede i 1869—70, og dem, der nu ere bragte i Forslag. Den Gang mente det nedsatte Udvalg, at Lønningerne vare satte for høit, her ere de satte endnu høiere. Smidlertid var det ikke dette, jeg gjorde Indvendinger imod; min Indvending gjaldt, at man samtidig med at forhøie Lønningerne foreslog at give Pensionsberettigelse. Det er dette, som jeg ikke kan finde mig i, skulde blive Tilfældet. Seg indrømmer, at der kan være Anledning til at give høiere Lønninger nu, end der i 1869—70 var Tale om; det have vi gjort paa saa mange andre Punkter, og derfor kan der vel ogsaa være Anledning til at gjøre det her. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds sagde, at Fyrstipperstillingen var meget trist og streng, saa skal jeg gjerne indrømme ham dette; men paa den anden Side maa han indrømme mig, at det